

Ο περονισμός είναι αιτία πολλών δεινών, λέει ο αργεντινός συγγραφέας Νταμιάν Ταμπαρόφσκι, ο οποίος άναψε φωτιές με το Βίβλο του «Λογοτεχνία της Αριστεράς»

«Φυσικά υπάρχει λαϊκισμός και στη λογοτεχνία»

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΙΜΠΛΗΣ

OΝταμιάν Ταμπαρόφσκι πάντα από τις πιο ενδιαφέρουσες ξένες παρουσίες στην 12η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Είναι 48 ετών, έχει γράψει οκτώ μυθιστορήματα καθώς και ένα δοκίμιο, το «Λογοτεχνία της Αριστεράς», που προκάλεσε μεγάλες συζητήσεις και διαμάχες στη χώρα του, την Αργεντινή. Ο λόγος είναι ότι αφισθήτησε την αριστερούντικη κάποιων προβεβλημένων, ως αριστερών, συγγραφέων κάνοντας κριτική ουσίας στα γραπτά τους.

Στην Ελλάδα έχει κυκλοφορήσει μόλις ένα βιβλίο του, η αξιοσημείωτη «Ιατρική αυτοβιογραφία», από τις εκδ. Πάπυρος που προτίθενται τώρα να συνεχίσουν με κάποιο ακόμη μυθιστόρημά του.

«Υπάρχει παράδοση πολιτικού μυθιστορήματος στην Αργεντινή» λέει στο «Βιβλιοδόμο». «Ηδη το βιβλίο "El Matadero" (Το σφαγείο), που θεωρείται το πρώτο μυθιστόρημα της Αργεντινής και δημοσιεύτηκε γύρω στα 1840, μιλούσε για την πολιτική κατάσταση της εποχής του. Όμως το πολιτικό μυθιστόρημα δεν το κάνει το θέμα του. Ο τρόπος που γράφεται είναι πιο σημαντικός. Το πώς χρησιμοποιεί κανείς τις λέξεις. Ποιες λέξεις διαλέγεις. Μπορεί να είσαι αριστερός και να γράφεις σαν ακροδεξιός. Μπορεί το μυθιστόρημα να μιλάει για μια δικτατορία αλλά να μην είναι αυθεντικά πολιτικό. Και να μιλάει για κάτι εντελώς άλλο και να είναι πραγματικά πολιτικό. Είναι πολλά τα "πολιτικά" μυθιστορήματα που δεν έχουν καμία απόλιτως αξία. Και, φυσικά, εκτός από τον λαϊκισμό της πολιτικής υπάρχει και ο λαϊκισμός της λογοτεχνίας. Κατά τη γνώμη μου, ο Γκαλεάνο λ.χ. διακρινόταν από έναν λαϊκισμό, μια ευκολία. Γι' αυτό λέω ότι μπορεί με αρκετούς αριστερούς λογοτέχνες να πηγαίνουμε στις ίδιες διαδιλώσεις, αλλά οι λογοτεχνίες μας δεν είναι καθόλου ίδιες».

Ο ίδιος στην «Ιατρική αυτοβιογραφία» έγραψε για την κρίση που σημάδεψε την Αργεντινή, με την πτώχευση του 2001 και την είσοδο του ΔΝΤ στη χώρα, με έναν πολύ ιδιαίτερο τρόπο. Είχε πρώτα έναν απολιτικό κοινωνιόλογο της αγοράς, που το μόνο που τον ενδιέφερε πάνταν ήταν να εκμεταλλευθεί οικονομικά την εμπορίη της μεσαίας τάξης σε παλιές καταναλωτικές συνήθειες, την ώρα που κατρακυλούσε στην τάξη των νεόπτωχων. Ο πρώτος του είχε όμως ένα πρόβλημα. Παρέ-

λυε από διάφορες ασθένειες. Με τον τρόπο αυτό ο Ταμπαρόφσκι έκανε μια μεταφορά όπου όλες οι εμπειρίες της κρίσης, ανεργία, ασθένεια, αδράνεια, γίνονται ένα είδος συμβολικού θανάτου.

Ο Νταμιάν Ταμπαρόφσκι ασκεί παράλληλα το επάγγελμα του εκδότη σε έναν από τους νεότερους και δημιουργικότερους εκδοτικούς οίκους του Μπουένος Αΐρες. «Δεν θα έλεγα ότι υπάρχει στην Αργεντινή μια λογοτεχνία της κρίσης» εξηγεί. «Πιο πολύ έχουμε γράψει για τη δικτατορία παρά

«Ο περονισμός αποτελεί μια μπχανή αναπαραγωγής της φτώχειας στην Αργεντινή, διαπιστώνει. «Το 1/3 του πληθυσμού είναι φτωχοί»

για την κρίση. Όμως η κρίση γέννησε πολλούς καινούργιους εκδοτικούς οίκους. Νέους μικρούς και μεσαίους εκδότες, σοβαρούς, με πολύ καλούς καταλόγους. Βέβαια πολύς κόσμος δούλευε χωρίς αμοιβή, αλλά με την ίδια σοβαρότητα που θα το έκανε και αν πληρώνοταν. Βγάζουμε ένα βιβλίο που πάει καλά, μετά τον συγγραφέα τον παίρνει ένας μεγάλος εκδοτικός οίκος κι εμείς αναζητούμε τον επόμενο που θα πάει καλά. Κάπως έτσι βγάζουμε πολλά καινούργια πράγματα. Και το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται στη Χιλή και στο Μεξικό».

Για την κρίση στη χώρα του λέει ότι πολλοί πίστευαν πως η Αργεντινή θα εξαφανιστεί. «Οι 23 από τις 24 επαρχίες είχαν εκδώσει δικό τους νόμισμα

και σε κάποιες περιοχές κυκλοφορούσαν τρία νομίσματα ταυτόχρονα. Τώρα βέβαια τα πράγματα είναι καλύτερα. Άλλα κάθε δέκα χρόνια παράγεται μια νέα κρίση. Κάτι δυσεξίγητο, αφού και υψηλό μορφωτικό επίπεδο υπάρχει, και πλουτοπαραγωγικές πηγές. Ισως φταίει η απουσία μιας πραγματικής Αριστεράς. Ο κυρίαρχος περονισμός αποτελεί μια μπχανή αναπαραγωγής της φτώχειας – το ένα τρίτο του πληθυσμού είναι φτωχοί. Και καλύπτει όλο το πολιτικό φάσμα. Οσον αφορά την περονιστική Αριστερά, παράγει έναν εργατικό λαϊκισμό και δεν δίνει καθόλου χώρο για μια αλπινή Αριστερά. Για την Ελλάδα υπάρχει μεγάλη συμπάθεια, παλιά δεν μιλούσε κανείς γι' αυτήν, τώρα δύο μιλούν συνεχώς». Οσο για την άνοδο αριστερών κυβερνήσεων στη Λατινική Αμερική, ο Ταμπαρόφσκι λέει ότι κάθε τέτοια κυβέρνηση είναι διαφορετική, δεν είναι όλες ίδιες. «Μια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση είναι η Βολιβία», λέει, «αλλά και η Βραζιλία, όπου ο Λούλα έφτιαξε μια μεσαία τάξη».

Damian Tabarovsky
ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εκδ. Πάπυρος 2009
Μτφ. Νάντια
Γιαννούλια, σελ.
157
Τιμή: 12 ευρώ

Ο Νταμιάν Ταμπαρόφσκι γεννήθηκε το 1967 στο Μπουένος Αΐρες. Ανήκει στους πολλά υποσχόμενους συγγραφείς της νεότερης γενιάς των αργεντινών λογοτεχνών. Σπούδασε Κοινωνιολογία στη Παρίσι. Είναι μεταφραστής και συγγραφέας οκτώ μυθιστορημάτων

ARΧΕΙΟ DAMIAN TABAROVSKY